

Recorduri în alb și negru

Ing. LIVIU PODGORNEI

Nu de mult, grăție strădanei istoricului și ziaristului britanic Ken Whyld, cunoscuta serie Guinness și-a mai adăugat o apariție editorială în lume, și de dicționare de recorduri. De astă dată lupa faimoasei redacții s-a oprit asupra universului cu 64 de pătrate. Sute de informații despre cele mai importante evenimente competiționale, de la „Big Bang” și până în zilele noastre, zeci de documente fotografice constituie într-o veritabilă istorie a săhului în imagini, aproape două mii de nume, iată pe scurt conținutul acestui Guinness Chess The Records - compendiu de recorduri săhiste, în tâlmăcire - din al cărui noian de date am selectat cîteva spre a vă le prezenta.

● Cel mai tîrziu campion mondial este Garri Kasparov, cucerind titlul în ziua de 9 noiembrie 1985, la vîrstă de 22 de ani și 210 zile.

● Cel mai vîrstnic campion al lumii a fost Wilhelm Steinitz, care a păstrat titlul pînă la 26 mai 1894, cînd avea 58 de ani și 10 zile.

● Cea mai scurtă perioadă de suprematie mondială a apărținut lui Mihail Tal - 1 an și 5 zile -, iar cea mai lungă lui Emanuel Lasker - 26 de ani și 337 de zile.

● Cel mai tîrziu campion național este Niaz Murshed, care la 18 mai 1979 a cîștigat campionatul statului Bangladesh, la vîrstă de 12 ani și 309 zile.

● Cea mai vîrstnică detinătoare a unui titlu național a fost Edith Price, campioana Angliei în 1948, la vîrstă de 76 de ani.

● Cele mai multe titluri naționale le-a detinut Ingrid Larsen, de 17 ori campioană a Dánemarcei, urmată în clasament de Ortwin Sarapu, de 16 ori campion al Noii Zeelande.

● Cel mai tîrziu participant la o olimpiadă este Kyem Tin-Tin Jo, care la vîrstă de 12 ani, în 1982, a jucat la masa a treia a

echipei Surinamului.

● Cele mai multe titluri detinute în același timp au apărținut lui Michael Adams (n. 1971), care în sezonul 1982/1983 a devenit campionul de seniori al Cornwallesului, dar și de juniori pînă la 18, 15, 13, 11 ani și în plus la săh fulger.

● Cea mai îndelungată pauză competitioană a apărținut lui John Keeble (1855-1939), care a cîștigat campionatele cluburilor Norfolk și Norwich mai întîi în 1884 și apoi abia în 1933, 1934 și 1935.

● John Watkinson (1833-1923), fondatorul revistei British Chess Magazine, a fost președintele clubului de săh Huddersfield în anul inaugurației sale și din nou în 1923.

● Cea mai longevivă săhistă a fost puternica jucătoare Jane Carew (1797-1901).

● Cea mai scurtă întîlnire înregistrată oficial a fost cea din ultima rundă a turneului din 1975 de la Luton dintre Miles și Reuben, care, cu încuvîntarea arbitrilor, au convenit asupra remizei fără să efectueze nici o mutare, ceea ce le-a asigurat locurile întîi și respectiv al doilea în clasament. În ordine urmează partida din 1970 de la Palma de Mallorca dintre Robert Fischer și Oscar Panno, cînd americanul - avînd deja asigurat locul întîi - a mutat 1. c2-c4, iar argentinianul a cedat în semn de protest împotriva amînării partidei (solicitate de Fischer din motive religioase - n.a.).

● Si, în sfîrșit, cea mai scurtă partidă jucată efectiv s-a desfășurat în 1984 la Bela Trkva (Iugoslavia) între maestrii Georgevici și Kovacevici: 1. d4 Cf6 2. Ng5 c6 3. e3?? Da5+ 0-1.

● Cea mai lungă partidă cunoscută este o remiză ticlită în 300 de mutări între Thomas Ristova (n. 1949) și Michael Newcop (n. 1946), la turneul din 1971 de la Tampere (Finlanda).

● Teoretic, cea mai lungă partidă posibilă, înînd cont de regula celor 50 de mu-

tări, are 5 949 mutări.

● Cea mai lungă partidă netrucată a avut loc în campionatul Israelului în anul 1981, cînd Edael Stepak (n. 1940) a înfrînt rezistența lui Iakov Mashianu (n. 1938) la mutarea 193.

● Cea mai lungă partidă din istoria meciurilor finale pentru titlul suprem a conținut 124 de mutări și s-a desfășurat în 1978 între Karpov și Korcinoi, fiind și singura încheiată vreodată prin pat în această fază a competiției.

● Gîndind 2 ore și 20 de minute pentru cea de-a șaptea mutare în partida cu Luis Santos din 1980 de la Vigo (Spania), maestrul brazilian Francisco Trois a devenit noul recordman în materie. Intrigat, adversarul i-a replicat că nu poate înțelege la ce a meditat atât, întrucît nu erau decît două posibilități răsonabile, la care Trois a răspuns candid: „Yo tampore” (Nici eu nu înțeleg).

● Cea mai lungă perioadă de invincibilitate aparține lui Steinitz: 4 august 1873-11 mai 1882, totalizând 26 de partie oficiale.

● Cea mai lungă serie de victorii într-un concurs aparține lui Gustav Neumann (1838-1881), care, în 1865, la Berlin, a cîștigat toate cele 34 de partie.

● Cea mai lungă serie similară de înfrîngeri a fost înregistrată la turneul din 1903 de la Monte-Carlo. Cu puțin înaintarea începerii, între marii campioni russi Mihail Cigorin și compatriotul său cneazul Dadiani a izbucnit un conflict neasteptat. Cum cneazul său era principalul mecenat al concursului, Cigorin și-a anulat participarea, iar locul său a fost luat de colonelul în rezervă localnic Moro, care însă n-a reușit să obțină nici măcar o remiză de consolare.

● Seria celor mai multor înfrîngeri prin depășirea timpului de gîndire aparține lui Fritz Sämisch, care în 1969 la Lincheping a pierdut astfel toate partidele concursului.

● Recordul celor mai multe mutări consecutive ale aceleiași piese rezistă din anul 1882, cînd Mason a mutat dama, în decursul celei de-a doua partide a meciului său de la Londra cu McKenzie, de 73 de ori.

● Tot cu dama, dar numai de 38 de ori la rînd, i-a dat săh Paul Keres lui Westerenen în 1969 la Tallin, suficient însă pentru un record al săhurilor consecutive.

● Autorul celei mai pașnice serii este Bi-lek, care, în 1979, la Sloupsk, a remizat toate cele 10 partide din turneu, efectuînd 125 de mutări în 109 minute de gîndire.

● Singurul săhist din lume care a jucat în aceeași zi cu doi campioni mondiali a fost P. Bruce. În cadrul turneului din 1938 de la Plymouth el a pierdut într-o dimineață la campioana lumii Vera Mencik, iar după-amiază la campionul lumii Alexandre Alehin.

● Într-o partidă disputată în campionatul statului american Wyoming în 1979 amîndoi jucătorii au cedat simultan, unul deoarece avea o poziție fără nici o speranță, iar celălalt dintr-un sentiment de vinovăție. Pe cînd primul ieșise din sală pentru cîteva clipe, pregătindu-se să capituzeze, cel de-al doilea a efectuat mutarea, a observat apoi că greșește, a retras-o fără ca cineva din jur să bage de seamă, însă, mustrat de conștiință, a abandonat chiar în momentul în care partenerul, reîntors, semnase și el fișa.

● Recordul mondial de săh în simultan aparține olandezului Eric Knopport (n. 1959), care de vineri 13 septembrie 1985 - ora 9 și 15 minute - și pînă luni 16 septembrie - ora 5 și 17 minute - a încheiat 500 de partide, obținînd un procentaj de 82,6% împotriva unor săhiști cu un coeficient valoric ELO mediu de 2000.